

μεν⁴⁷. Τί οἰμώζετε, ὦ μάταιοι, καὶ μάλιστα ὁ φιλόσοφος σὺ, ὁ ἀρτίως τὸν πώγωνά δεδηλωμένος⁴⁸; — ΦΙΛ. Ὅτι, ὦ Ἑρμῆ, ἀθάνατον ὤμην⁴⁹ τὴν ψυχὴν ὑπάρχειν. — ΜΕΝ. Ψεύδεται· ἄλλα γὰρ εἴκει λυπεῖν αὐτόν. — ΕΡΜ. Τὰ ποῖα; — ΜΕΝ. Ὅτι μηκέτι δειπνήσει πολυτελεῆ δειπνα, μηδὲ νύκτωρ ἐξίων, ἅπαντας λανθάνων, τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατελήσας⁵⁰, περήνησιν ἐν κύκλῳ τὰ χαμαιτυπεῖα καὶ ἔωθεν ἐξαπατῶν τοὺς νέους ἐπὶ τῇ σοφίᾳ ἀργύριον λήψεται. Ταῦτα λυπεῖ αὐτόν. — ΦΙΛ. Σὺ δέ, ὦ Μένιππε, οὐκ ἄχθη ἀποθανών; — ΜΕΝ. Πῶς, ὅς ἐσπρυσα ἐπὶ τὸν θάνατον, καλέσαντος μηδενός. Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων οὐ κραυγὴ τις ἀκούεται, ὥσπερ τινῶν ἀπὸ γῆς βοώντων; — ΕΡΜ. Ναί, ὦ Μένιππε, οὐκ ἀφ' ἐνός γε χώρου· ἀλλ' οἱ μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν συνελθόντες ἄσμενοι γελῶσι πάντες ἐπὶ τῷ Δαμπίχου θανάτῳ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ συνέχεται πρὸς τῶν γυναικῶν, καὶ τὰ παιδιὰ, νεογνά ὄντα, ὁμοίως κἀκεῖνα ὑπὸ τῶν παίδων βάλλεται ἀφθόγοις τοῖς λίθοις· ἄλλοι δὲ Διόφαντον τὸν ῥήτορα ἐπαινοῦσιν ἐν Σικυῶνι ἐπιταφίους λόγους διεξιώντα⁵¹ ἐπὶ Κράτῳ τούτῳ καὶ νῆ Δία γε, ἡ Δαμασίου Μήτηρ κωκύουσα ἐξάρχει τοῦ θρήνου σὺν γυναιξίν ἐπὶ τῷ Δαμασίᾳ· σὲ δὲ οὐδεὶς, ὦ Μένιππε, δακρύει⁵², καθ' ἡσυχίαν δὲ κεῖσθαι μόνος. — ΜΕΝ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ἀκούσῃ τῶν κυνῶν μετ' ὀλίγον ὠρουμένων οἰκτιστον⁵³ ἐπ' ἐμοί, καὶ τῶν κοράκων τυπτομένων τοῖς πτεροῖς, ὅπότ' ἂν συνελθόντες θάπτωσί με. — ΕΡΜ. Γεννάδας εἶ, ὦ Μένιππε. Ἀλλ' ἐπεὶ καταπεπλεύκαμεν [ἡμεῖς], ὑμεῖς μὲν ἄπιτε πρὸς τὸ δικαστήριον, εὐθεῖαν ἐκείνην προΐόντες⁵⁴. ἐγὼ δὲ καὶ ὁ πορθμεὺς ἄλλους μετελευσόμεθα⁵⁵. — ΜΕΝ. Εὐπλοεῖτε, ὦ Ἑρμῆ· προΐωμεν⁵⁴ δὲ καὶ ἡμεῖς. Τί οὖν ἔτι καὶ μέλλετε; πάντως δικασθῆναι δεήσει· καὶ τὰς καταδικὰς φασὶν εἶναι βαρείας, τροχοὺς, καὶ γῦπας, καὶ λίθους. Δειχθήσεται δὲ ὁ ἐκάστου βίος.

47) Ἰδοὺ καλὴ μας! 48) Δηῶν—δημάζω. 49) Οἶμαι. Γ. 470. 50) Κατελήω=Τυλίζω.

51) Διέξιμι. Α. Σ. 52) Ἐνεργ. ὡς τὸ σὲ κλαίει. 53) Ἐπὶ. Οἰκτίστως.

54) Πρόειμι. 55) Ὁ ἀπνηαίνωμεν πρὸς. ἴδε Μετέρχομαι Α. Σ.